

*Frijs* (L. Sp. 110): „ . . . . Jeg behøver ikke at sige til de Herrer, at hvis det havde staaet til os at frembringe og fremkomme med Forslag om en Ordning af vort Forsvarsvæsen, havde det faaet en anden Form end det nuværende Forslag. Vi havde forlangt en længere Periode, før Landbefæstningen skulde nedlægges, vi havde forlangt en bedre Opretholdelse af den i Perioden, og vi havde forlangt en fuldt forsvarlig Bemanding af den i Perioden. Men selve Bestemmelsen om Nedlæggelsen kunde vi være gaaede med til — ikke fordi vi skulde billige, at en saadan Nedlæggelse finder Sted, det vil jeg aldrig gøre, men fordi de urolige Forhold i Øjeblikket, efter vor Mening, gøre det nødvendigt og i høj Grad kræve, at København i den nærmeste Tid er sikret saavel til Lands som til Vands, saaledes at vi, for at opnaa en saadan Sikring, var villige til at gøre en politisk Indrømmelse, en politisk Indrømmelse oven i Købet, paa hvilken der efter mine Begreber ikke ligger stor Vægt, en politisk Indrømmelse, som er en Indrømmelse paa Papiret og ikke andet. Jeg tror, at naar Tiderne ere skredne frem, vil den Animositet, som, ganske mærkeligt, fra en bestemt Side altid har været rettet mod Københavns Landbefæstning — jeg forstaar ikke, hvorfor mere imod Københavns Landbefæstning end imod Københavns Søbefæstning, men saadan er det —, have tabt sig; naar der er gaaet en Tid, og naar den Generation, som har siddet inde med dette Had mod Københavns Landbefæstning, er forsvunden, ja, saa vil dette Had have fundet sin Hvile paa samme Sted, hvortil den højtærede Konseilspræsident har henvist saa mange andre Sager\*). Saa vil det staa aldeles klart for alle, at Københavns Landbefæstning og Københavns Søbefæstning ere uløselig bundne sammen. Man kan ikke, hvis vi fremtidig ville hævde vor Neutralitetspolitiks Tanke, skille de to Foranstaltninger ad. . . . . Det er altsaa ikke Nedlæggelsestanken, som for os har været Anledning til, at vi se med mindre Glæde, med Betænkelighed paa det foreliggende Forslag. Det er den Ordning, som finder Sted i Perioden inden Nedlæggelsen, og jeg ved ikke, om den er saa betryggende, om den er af den Art, at man kan tage den. Derpaa er det, vi forlange Sagkundskabens Svar, og der forlange vi et rent og klart Svar paa det Spørgsmaal: Ere de Fordele, den foreslaaede Ordning byder, af den Beskaffenhed, at man

\*) 0: til Køkkenmøddingerne. Se F. Sp. 1224: „ . . . . Der er talt om forskellige gamle Udtalelser fra mig og fra andre. Det tillægger jeg Tingets videnskabelige Sans for arkæologiske Studier, og jeg skal ikke komme ind paa alt det, der vedrører gamle Udtalelser, men jeg maa sige, at den hele Køkkenmødding er til de Herrer fri Raadighed . . . .“